

COLLEGE VAN BEROEP VOOR DE EXAMENS

No 2026/16/1287

HET COLLEGE VAN BEROEP VOOR DE EXAMENS

Uitspraak op het beroep van [appellante], [studentnummer] tegen de herbeoordeling van de praktische toets behorend tot de Lijn Tandheelkundige Vaardigheden 2B, door dr. P. Wetselaar, examiner (hierna: verweerder).

I. Loop van het geding

Op 26 november 2025 heeft mr. B. Salamat (rechtsbijstandverlener) namens appellante beroep ingesteld bij het College van Beroep voor de Examens (hierna: College), gericht tegen de beslissing van de examiner van 12 november 2025 inhoudende de herbeoordeling van de praktische toets behorend tot de Lijn Tandheelkundige Vaardigheden 2B met een onvoldoende. Op 27 november 2025 is de ontvangst van het beroepschrift bevestigd en heeft het College aan de examencommissie van de bacheloropleiding Tandheelkunde gevraagd om in overleg met verweerder en appellante na te gaan of een minnelijke schikking van het geschil mogelijk is. Er heeft voorafgaand aan de zitting geen gesprek plaatsgevonden tussen appellante, verweerder en de examencommissie. De examencommissie heeft op 23 december 2025 namens verweerder een verweerschrift ingediend.

Het beroep is behandeld op de zitting van het College van 28 januari 2026. Appellante was samen met haar gemachtigde aanwezig bij de zitting. Namens verweerder zijn dr. A.J.M. Ligtenberg (voorzitter examencommissie), A. Wytzes (ambtelijk secretaris examencommissie) en S. Bak (secretaris opleiding) verschenen. Partijen hebben hun standpunten mondeling toegelicht.

II. Feiten

Op grond van de stukken en het verhandelde ter zitting gaat het College uit van de volgende feiten.

Appellante is een bachelor studente Tandheelkunde. Op 26 augustus 2025 heeft zij een praktische toets afgelegd voor de Lijn Tandkeelkundig Vaardigheden 2B. Zij kon zich niet vinden in de beoordeling daarvan en is hiertegen in administratief beroep gegaan. Haar beroep is gegrond verklaard wegens het ontbreken van een duidelijke en navolgbare motivering (zie de uitspraak met nummer 2025/64/1259). Op 12 november 2025 heeft er een herbeoordeling plaatsgevonden waar appellante zich evenmin mee kan verenigen. Volgens appellante is de herbeoordeling in strijd met het zorgvuldigheidsbeginsel aangezien er verschillende beoordelingsformulieren zijn gebruikt. Bovendien acht zij de motivering nog steeds inconsistent en onvoldoende navolgbaar. Het blijft voor haar onduidelijk waar de gestelde tekortkoming zich bevindt, hoe ernstig deze is en welke norm wordt gehanteerd om de grens tussen een knock-out c.q. onvoldoende en een voldoende te bepalen. Verweerder meent daarentegen dat de herbeoordeling procedureel juist is verlopen, transparant is uitgevoerd en inhoudelijk voldoende is gemotiveerd.

III. Standpunten van partijen

Standpunt van appellante

Appellante stelt dat de herbeoordeling van 12 november 2025 in strijd is met de artikelen 3:2 en 3:46 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb). Zij voert daartoe aan dat de herbeoordeling niet overeenkomstig de voorgeschreven procedure is uitgevoerd, zoals vastgelegd in het Protocol Toets Excaveren en Prepareren BA2 – lijn TV2A. De derde beoordelaar heeft gebruikgemaakt van een beoordelingsformulier dat behoort bij het studiejaar 2025–2026, terwijl bij de oorspronkelijke beoordeling een ander formulier gold. Hierdoor is niet dezelfde beoordelingssystematiek toegepast, hetgeen volgens appellante in strijd is met het zorgvuldigheidsbeginsel.

Voorts blijkt uit de herbeoordeling dat deze niet volledig inhoudelijk kon worden uitgevoerd aangezien de onderdelen ‘opening’, ‘ergonomie en persoonlijke hygiëne’ en ‘centraal (criterium weefsel)’ niet meer konden worden beoordeeld. Dit betekent dat de beoordeling op deze punten niet opnieuw is uitgevoerd en dus niet van een zelfstandige, controleerbare motivering is voorzien. Appellante acht het bovendien inconsistent dat sommige onderdelen niet meer beoordeeld konden worden, terwijl andere onderdelen wél opnieuw zijn beoordeeld en daarbij zelfs lager zijn uitgevallen dan bij de oorspronkelijke beoordeling. In dat verband stelt appellante dat sprake is van reformatio in peius aangezien zij door de lagere herbeoordeling is benadeeld. Deze inconsistentie levert volgens haar een gebrek op dat niet met toepassing van artikel 6:22 van de Awb kan worden gepasseerd.

Ten aanzien van het onderdeel ‘outline’ merkt appellante op dat twee beoordelaars dit onderdeel opnieuw als knock-out hebben beoordeeld, maar daarbij een andere motivering hebben gehanteerd dan bij de oorspronkelijke beoordeling. De derde beoordelaar heeft het onderdeel op basis van nieuwe criteria als onvoldoende aangemerkt. Deze uiteenlopende motiveringen maken de beoordeling volgens appellante niet navolgbaar. Het blijft voor haar onduidelijk waar de gestelde tekortkoming zich bevindt, hoe ernstig deze is en welke norm wordt gehanteerd om de grens tussen een knock-out c.q. onvoldoende en een voldoende te bepalen.

Voorts stelt appellante dat zij zich in de procedure onvoldoende gehoord heeft gevoeld door de onderwijsinstelling. Dat bij de herbeoordeling een beoordelaar betrokken was die haar eerder een onvoldoende had gegeven, heeft bij haar het gevoel van onrechtvaardigheid versterkt.

Gelet op het voorgaande stelt appellante dat de herbeoordeling onvolledig, inconsistent en onvoldoende gemotiveerd is. De procedure is niet gevolgd, er zijn verschillende beoordelingsformulieren gebruikt en meerdere onderdelen konden niet meer worden beoordeeld. Appellante concludeert dat de herbeoordeling wegens een onzorgvuldige totstandkoming en een gebrek aan inzichtelijkheid geen stand kan houden. Als gevolg hiervan is voor haar aanzienlijke studievertraging ontstaan. Appellante verzoekt het College daarom primair het beroep gegrond te verklaren, het bestreden besluit te vernietigen, haar een herkansing te bieden op een nieuw element en verweerder op te dragen nieuwe beoordelaars aan te wijzen. Subsidiair verzoekt zij het College om een beslissing te nemen die het in goede justitie aangewezen acht. Tevens verzoekt appellante verweerder, onder verwijzing naar artikel 7:28, tweede lid, Awb, te veroordelen in de door haar gemaakte en nog te maken kosten.

Standpunt van verweerder

In navolging van de uitspraak van het College van 30 oktober 2025, waarin is geoordeeld dat een toereikende motivering ontbrak voor de toepassing van het knock-outcriterium op het onderdeel ‘outline’, heeft verweerder op 12 november 2025 de toets opnieuw beoordeeld en daarbij een uitgebreidere motivering gegeven.

Het toets-element van 26 augustus 2025 is opnieuw blind beoordeeld door twee beoordelaars. Beiden zijn – onafhankelijk van elkaar – tot de conclusie gekomen dat toepassing van het knock-outcriterium op het onderdeel outline gerechtvaardigd is. Naast het invullen van de rubriekcategorieën op het beoordelingsformulier van het studiejaar 2024-2025, hebben beide beoordelaars een aanvullende inhoudelijke toelichting gegeven. Daarnaast heeft de examinerator van het vak (verweerder) het toets-

element beoordeeld aan de hand van het beoordelingsformulier dat wordt gebruikt in het studiejaar 2025–2026. Hoewel dit formulier afwijkt van het formulier dat ten tijde van de oorspronkelijke beoordeling werd gehanteerd (2024-2025), zijn de inhoudelijke beoordelingscriteria ongewijzigd gebleven. Het nieuwe formulier bevat uitsluitend een uitgebreidere toelichting bij de rubrieken. Op basis van dit formulier scoort appellante op drie criteria een onvoldoende. Reeds één onvoldoende criterium is afdoende om tot een onvoldoende beoordeling te komen.

Volgens verweerder betreft de herbeoordeling een aanvullende beoordeling ter herstel van het door het College geconstateerde motiveringsgebrek in de oorspronkelijke beoordeling. Dat één van de beoordelaars daarbij gebruik heeft gemaakt van een nieuwer beoordelingsformulier, betekent niet dat andere inhoudelijke beoordelingscriteria zijn toegepast of dat de herbeoordeling in strijd is met het zorgvuldigheidsbeginsel. Het nieuwe formulier bevat een nadere uitwerking van de rubrieken en hanteert niet langer de term knock-out maar de term onvoldoende. De gevolgen daarvan zijn echter gelijk: in beide gevallen leidt de score rechtstreeks tot een onvoldoende voor de toets. Verweerder heeft voorts aangegeven dat, indien appellante dat wenst, de herbeoordeling op basis van het nieuwe formulier buiten beschouwing kan worden gelaten. Ook zonder deze beoordeling resteert een voldoende aantal onafhankelijke onvoldoende beoordelingen om de uitkomst te kunnen dragen.

Ten aanzien van de grief van appellante dat het toets-element niet volledig kon worden herbeoordeeld, stelt verweerder zich op het standpunt dat het onderdeel outline — waarop appellante bij de oorspronkelijke beoordeling het knock-outcriterium behaalde — volledig en opnieuw is beoordeeld. Het onderdeel outline is het enige relevante onderdeel in het kader van de herbeoordeling. Dat andere onderdelen niet opnieuw beoordeeld konden worden, doet niet af aan de conclusie dat appellante voor deze toets een onvoldoende heeft behaald.

Evenmin volgt verweerder het standpunt van appellante dat het hanteren van andere motiveringen dan bij de oorspronkelijke beoordeling onzorgvuldig is. Juist omdat het College in de uitspraak van 30 oktober 2025 heeft geoordeeld dat de eerdere motiveringen ontoereikend waren, diende de herbeoordeling te voorzien in een nadere toelichting.

Ten aanzien van de door appellante gestelde studievertraging betwist verweerder dat de gestelde studievertraging het gevolg is van het niet behalen van de toets. Volgens verweerder heeft appellante nog andere openstaande vakken uit eerdere studiejaar die zij kan afronden. Dat zij deze toets niet heeft behaald, betekent niet dat eventuele studievertraging voor rekening van verweerder komt.

Concluderend stelt verweerder zich op het standpunt dat de herbeoordeling procedureel juist is verlopen, transparant is uitgevoerd en inhoudelijk voldoende is gemotiveerd. Appellante heeft in totaal zes afzonderlijke beoordelingen ontvangen die allemaal uitkomen op een onvoldoende. Daarbij heeft zij uitgebreide en persoonlijke feedback gekregen op zowel de formulieren, in een gesprek als per mail. Voorts heeft appellante wegens medische omstandigheden geen gebruik gemaakt van de geboden mogelijkheid om de toets opnieuw af te leggen. Inmiddels is instroom in het derdejaars lijnonderwijs niet meer mogelijk, zodat studievertraging ook bij toewijzing van het subsidiaire verzoek niet kan worden voorkomen.

IV. Overwegingen van het College

Het beroep van appellante is tijdig ingesteld en voldoet ook aan de andere wettelijke ontvankelijkheidseisen. Het beroep is derhalve ontvankelijk.

Het College stelt voorop dat zijn bevoegdheid in het onderhavige geval beperkt is tot de vraag of de beoordeling van de beoordelaars in strijd is met het recht (art. 7.61, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en het wetenschappelijk onderzoek (WHW)). Het College toetst derhalve of de beoordeling in inhoudelijk opzicht niet apert onredelijk is en of de beoordeling op een juiste wijze tot stand is gekomen. Het is derhalve niet aan het College om zelf een inhoudelijke beoordeling te verrichten.

Het College heeft in zijn uitspraak van 30 oktober 2025 (2025/64/1259) geoordeeld dat het gehanteerde

beoordelingsformulier met vooraf vastgestelde rubrieken geen toereikende motivering bevatte voor de toepassing van het knock-outcriterium op het onderdeel outline. Een nadere en concrete onderbouwing van de noodzaak om dit criterium toe te passen ontbrak waardoor het formulier inclusief de daarop gemaakte aantekeningen onvoldoende navolgbaar was om als concrete en deugdelijke motivering te fungeren. Verweerder diende met een duidelijke en navolgbare motivering te komen omtrent de beoordeling zodat het voor appellante voldoende inzichtelijk zou zijn waarom zij daar is beoordeeld met een knock-out. Het College heeft geen nadere aanwijzingen gegeven omtrent de persoon of personen die de herbeoordeling dienden uit te voeren.

Het College stelt vast dat herbeoordeling is uitgevoerd door drie beoordelaars: twee middels het beoordelingsformulier behorend tot het studiejaar 2024-2025 en één middels het nieuwe beoordelingsformulier van het studiejaar 2025-2026. Het College volgt verweerder in diens standpunt dat het beoordelingsformulier van het studiejaar 2025-2026 gedetailleerder is en om die reden ook is ingezet ter nadere onderbouwing van de herbeoordeling. Uit de bestreden beslissing van 12 november 2025 blijkt dat het nieuwe beoordelingsformulier niet langer de term knock-out hanteert maar in plaats daarvan spreekt van een onvoldoende. Uit de toelichting in de beslissing volgt voldoende duidelijk dat beide kwalificaties hetzelfde rechtsgevolg hebben, te weten dat toets niet met goed gevolg kan worden afgelegd.

Het College is van oordeel dat de twee herbeoordelingen die zijn verricht met het beoordelingsformulier van het studiejaar 2024–2025 voldoende transparant, inzichtelijk en controleerbaar zijn gemotiveerd. Dat één van deze herbeoordelingen is uitgevoerd door een beoordelaar die ook bij de oorspronkelijke beoordeling betrokken was, acht het College niet onzorgvuldig. In de uitspraak van 30 oktober 2025 is immers niet bepaald dat de herbeoordeling door nieuwe beoordelaars diende te worden verricht. Bovendien heeft verweerder aangevoerd dat alle herbeoordelingen blind zijn verricht. Appellante heeft dit niet weersproken en/of op andere wijze aannemelijk gemaakt dat de herbeoordelingen niet blind hebben plaatsgevonden. Het College ziet geen aanleiding om aan de verklaring van verweerder te twijfelen.

Voorts acht het College het niet onzorgvuldig dat een derde herbeoordeling heeft plaatsgevonden op basis van het beoordelingsformulier van het studiejaar 2025–2026. Niet is gebleken dat de inhoudelijke beoordelingscriteria zijn gewijzigd. Verder overweegt het College dat het ontbreken van een nadere toelichting in het derde beoordelingsformulier niet maakt dat de herbeoordeling onvoldoende controleerbaar is. De aanvullende motivering van de derde beoordelaar is immers opgenomen in de bestreden beslissing waar de herbeoordelingsformulieren integraal deel van uitmaken. Gelet op het voorgaande is het College van oordeel dat uit de bestreden beslissing een voldoende transparante, inzichtelijke en controleerbare onderbouwing van de herbeoordeling blijkt. Concluderend acht het College alle drie de herbeoordelingen voldoende gemotiveerd.

Appellante voert aan dat er bij de herbeoordeling sprake is geweest van reformatio in peius omdat zij op bepaalde onderdelen lager heeft gescoord dan bij de oorspronkelijke beoordeling. Appellante meent dat zij door de herbeoordeling is benadeeld. Het College volgt appellante niet in haar standpunt. Hoewel het College begrijpt dat het voor appellante als kwetsend en ongelukkig kan zijn ervaren dat bij de herbeoordeling op enkele onderdelen een lagere score is toegekend – terwijl die onderdelen strikt genomen geen deel hoefden uit te maken van de herbeoordeling – leidt dit niet tot het oordeel dat sprake is van reformatio in peius. Van reformatio in peius is immers slechts sprake indien appellante door de herbeoordeling in een slechtere rechtspositie komt te verkeren. Daarvan is in dit geval geen sprake. Appellante kon echter geen voldoende voor de toets behalen vanwege de knock-out respectievelijk onvoldoende op het onderdeel outline, welk onderdeel centraal stond in de herbeoordeling. De uitkomst van de toets is door de herbeoordeling niet gewijzigd en er heeft geen andere cijferregistratie plaatsgevonden. Evenmin is gebleken van enig ander nadelig rechtsgevolg voor appellante.

Ter zitting heeft appellante aangevoerd dat zij studievertraging heeft opgelopen als gevolg van de negatieve (her)beoordeling van de praktische toets die onderdeel uitmaakt van de Lijn Tandkeelkundig Vaardigheden 2B. Hoewel het College uit de toelichting ter zitting begrijpt dat de impact van de negatieve

(her)beoordeling groot is voor appellante, ziet het College niet in wat de relevantie van de gestelde studievertraging is in het kader van de juridische toetsing of sprake is van een zorgvuldige en deugdelijke motivering van de (her)beoordeling. Voorts heeft appellante deze studievertraging niet nader onderbouwd. Er zijn bijvoorbeeld geen stukken overlegd waaruit de gestelde studievertraging blijkt.

Gelet op het hiervoor overwogene, heeft verweerder naar het oordeel van het College van Beroep dan ook in redelijkheid tot zijn beslissing kunnen komen. Gezien het voorgaande is er geen aanleiding om een vergoeding van proceskosten aan appellante toe te kennen. Dit leidt tot onderstaande uitspraak.

V. Uitspraak

Het College verklaart het beroep ongegrond en wijst het verzoek om vergoeding van proceskosten af.

Aldus gedaan te Amsterdam, op 17 februari 2026, door prof. mr. P.J. Huisman, voorzitter, dr. J.R. Haanstra en mr. dr. B.J.M. Frederiks, leden, in aanwezigheid van mr. M. Lukić, secretaris.

Prof. mr. P.J. Huisman,
voorzitter

mr. M. Lukić,
secretaris

Tegen een uitspraak van het College van Beroep voor de Examens kan, onder vermelding van een deugdelijke motivering, door betrokkene beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 20019, 2500 EA Den Haag. De termijn voor het indienen van een beroepschrift is zes weken. Er kan gebruik worden gemaakt van een webformulier voor Veilig Mailen. Er is griffierecht verschuldigd. Zie www.raadvanstate.nl/studentzaken.

